

Tuinleven

VAN WILNA KUIPERS

Kattenbak

Ik heb een proeftuin om planten uit te proberen. Wat een feest. En wat een werk. Na tien jaar al het groenafval opgestapeld te hebben ben ik het zat en ga de metershoge composthoop te lijf met de oude riek van mijn opa. Als ik bijna op de bodem ben, heb ik ineens een ei aan mijn vork. Een beetje suf prik ik nog een keer. Weer een ei. Ik schrik me rot, want ik denk dat het eieren van de ringslang zijn die ik wel eens in de tuin zie. En waarvan ik een afgeworpen vel vond, dat ik meenam voor mijn dode-dieren-verzamelande neefje. Ik laat de composthoop voor wat hij is en ga op mijn kunstgrasmatje liggen uitblazen in een hoek van de tuin waar niemand me kan zien. Dacht ik. 'Prettige avond nog', hoor ik van achter de heg. De overbuurman vertrekt, zijn tuintje prima in orde. *It's a shame*, hoor ik hem denken. Het valt niet mee, tuinieren met de natuur mee op een complex vol echte moestuinders.

Weer thuis zitten we op ons nieuwe dakterras en vertel ik over het tuinontwerp waarmee ik bezig ben en waarvan ik de tekening niet goed op papier krijg. Een geometrisch deel van de tuin sluit aan op een organisch deel en er zijn allerlei hoogteverschillen. De hele middag aan gewerkt, maar de tekening lijkt nergens naar. 'Je moet een maquette maken', roept mijn bouwkundige man die mijn geploeter vanuit de verte aanziet. Ik naar buiten en in de weer met een grote bak met potgrond, houten etiketten, wat grind en stenen. Het is meteen duidelijk. Naar binnen en opnieuw tekenen. Zo zit dat dus. Ik laat de "maquette" even liggen, want misschien verandert er nog iets aan het ontwerp. De volgende dag is hij als kattenbak gebruikt.

OVER WILNA

Wilna Kuipers is zelfstandig
tuin- en landschapsontwerper
(www.tuinwerk.com)

FOTO HELEN VAN DIJK